

Trestný čin zpronevěry dle ustanovení § 206 TZ

Abstrakt – ČJ

Tato diplomová práce pojednává o trestném činu zpronevěry dle ustanovení § 206 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v aktuálním znění, o skutkové podstatě, která ochraňuje vlastníky před prolomením důvěry, kterou projeví ve vztahu ke třetí osobě, když ji za určitým účelem umožnili nakládat se svým majetkem. Právě projevenou důvěrou se zpronevěra odlišuje od jiných trestných činů proti majetku, mezi něž se řadí. U zpronevěry dochází ke svěřeni věci ze strany oprávněné osoby, což s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu znamená předání věci do faktické moci pachatele. Svěřitelem nemusí být pouze vlastník, ale i jiná osoba, která má věc oprávněně ve své moci. Pokud se pachatel rozhodne svěřenou důvěru prolomit, svěřenou věc si přisvojí, čímž se při splnění dalších podmínek stane trestně odpovědným za zpronevěru. Pojem přisvojení lze jakožto obligatorní znak objektivní stránky zpronevěry, který současně trestní zákoník nikterak nedefinuje, označit za jednu ze stěžejních otázek této práce.

Práce je členěna celkem do devíti kapitol, kdy některé z nich jsou dále členěny na podkapitoly. Vzhledem k tomu, že nezbytným předpokladem vzniku trestní odpovědnosti je naplnění znaků skutkové podstaty, lze za stěžejní kapitolu této práce označit kapitolu čtvrtou, která se typovým znakům věnuje. Východiskem pro tuto kapitolu je účinné znění ustanovení § 206 trestního zákoníku, doplněné komentářem autorky, týkajícím se nejaktuálnějších novelizací. V následujících podkapitolách čtvrté kapitoly autorka postupně pojednává o objektu, objektivní stránce, předmětu útoku, subjektivní stránce, subjektu a o kvalifikační okolnosti dle ustanovení § 206 odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, kde se zejména zaměřuje na zpronevěru spáchanou advokátem. Krom problematiky „*advokátských hrdelních zločinů*“ se autorka v textu práce zabývá i dalším specifickým způsobem spáchání zpronevěry, a to spáchané v souvislosti s leasingem, hojně používaným, a současně zákonem neupraveným smluvním typem. V rámci celé práce se autorka snaží o komplexní rozbor problematiky a zasazení tématu zpronevěry jak do kontextu historického, tak zahraničního. Pro ilustraci aktuálního významu tématu rovněž předkládá zpracované statistické údaje. Kapitola s názvem zpronevěra *de lege ferenda* dokládá, že se autorka neuchyluje jen k deskriptivní a komparativní metodě, ale že k tématu rovněž přistupuje analyticky s přiměřenou dávkou kritiky, na základě které navrhuje možné změny právní úpravy. Ve vztahu k navrhovaným změnám vnímá autorka jako problematické zejména nedostatečné definování typových znaků

v trestním zákoníku, a to nejen u zpronevěry, ale i jí příbuzných trestných činů. Pro názornost témat napříč celou diplomovou prací, autorka uvádí také konkrétní skutkové případy, o nichž soudy v minulosti rozhodovaly.